R. distinguendo añs; e satiata intensiue, transeat; e satiata extensiue, ng añs: qa 9 alia fra et sint bonum mã illas sp appetit. Sicut ustas satiata p aum pfectissum amoris, adhuc appetit here alios aiis minus nobiles, qt pfectioes ipsius ustis.

Arg. 5.º si ma sub una frã adhuc appeteret alias, sejret qt pateret uiolentias sub ipsa frã: sicut na huna 9 substia Vbi Dini patit uiolentiam, sigd e quata sua gpa et nali subsistia qm hēt appetit. R. ngd asumptã et pboem illius: nam neg mã e uiolentata sub una frã qngd e p illam ipsa in statu nali, nec huña patit uiolentiam 9 subsistiam Vbi Dini sigd hec utpote pfectissima suplet oēm pfectioem subsistiæ creatæ, ms excellentiori. Neque mã pōt pati uiolentiam qt appetat alias frãs. nam et ustas sub uno aii appetit alios et tn nemo dicet ustem pati uiolentiam qndiu hēt aliqm aum.

Arg. 6.º qt illus heat sciam pfectissimam, qlis e supnalis si tn n heat sciam nalem patiet uiolẽiam: g.º et mã qt heat fram pfectissimam nempe raalem si n heat nalem patieti uiolentiam sigd adhuc appetit nalem. R. ngd sciam diuse rãs e qa scia supnalis n excludit nalem, aeqdns si illus illam n heat patiet uiolẽiam, at u.º una frã nalr expellit aliam aeqdns mã sub una frã n e uiolentata, sigd n pōt here aliam simul 9 ista.

SECTIO. VI.

V mã appetat frãs præteritas, & separatas

Quær 1.º V mã fram appetat sp rõalem iam separatam et fram Egnam iam corruptam. R. affre ita C. Hurt. Rubi. Quiedo

Arg. 1º qa appetitus mae n' disiungit ab ipsa: sed ma ipsae ead. sit fa cor-
rumpatr et separatr: g.º se dabit id appetitus in ma p ordinem ad
fas amissas. Arg. 2º qa illa fae st bonum mae: sed ma appetit
oe suum bonum: g.º appetit fas amissas. Cf 1º qa post resur-
rcoem debet fieri unum p se ex ma et fa rali q erat separata
g.º adhuc e appetibilis in ordem ad mam. = Cf 2º qa hic ap-
petitus e ius transiens ad fas: g.º sp pseverat in ma siqd recu-
vrit illius esia. =

Oppositam sntam tenet Cl. Arr. in physica d. 2ª
nº 44. Pbq Arg. 1º appetitus e in ordine ad bonum ralr poibi-
le. sed fa corrupta et separata st ralr impoibiles mae: g.º n'
datr ad illas appetitus. Et dixsqd maj appetitus e in orde
ad bonu ralr poibile qad substantiam, pbo. in orde ad bonu
ralr poibile qad modum n' maj, sufficit en' qd illa fa qad
subiam sint poibiles mae ut ab illa appetantr. sed p accens
et qad modum ide qad ralem unioem illa fae n' sint poibiles.
sic caecus het appetitum ralem ad visum pditum sed hic
n' poit naturalr qad modum restitui nisi p virtem supralem
sicr st fae amissae n' poit ralr uniri mae qa tn' abse et in
entate st poibiles ipsi mae, ad illas het appetitum. =

Arg. 2º Appetitus elicitus n' tendit
in rem cognitam ut impoibilem sed idt p accens sit impoi-
bilis: g.º sicr appetitus innatus mae n' tendit in bonum ralr
impoibile et p accens. Cf 1º nqd ans. qa volitas caeci a-
ppetit visum sed illi redditus impoibilis p accens, et p vir-
tutem ralem. =

Cf 2º nqd etiam dursa rao e. qa appetitus
elicitus fertr in obtum prius cognitae qu.º cognoscat rem im-
poibilem n' pot illam efficaciter appetere: at u.º appetitus
innatus fertr in bonum rali qdam impetu, et idt tendit

in suum bonum abstē et in se, et n̄ supernāe possibili & impossibilis p accens. et si hic appetitus sit inefficax, hoc nihil facit contra nostram resolutionem.

Arg. 3.º hic apetitus m̄a ad formas amissas n̄ pot eē nālis, qa e ad rum nālr impossibilem: deinde n̄ ē supernālis, qa aliter m̄a n̄ careret unum a se, cum fā ad q̄m nālr n̄ ordinatr: g.º n̄ datr appetus in m̄a ad fōs amissas. Rndo 1.am pem. nnēri qa ille appetus e nālis sicut fā ei con=natse e nālis, et si qas, m̄um sit supernālis, idē n̄ poit p uirtutem nālem reddire: et u.º abstē illa fā sit in se nālis ad illam het m̄a nālem appetitum. sicut hō Cacus het appetum ad uisum q in se abstē ē nālis, tñ n̄ nisi miraculose poit restitui.

DISPUTATIO. II.

De necessitate & præfectione materiæ.

SECTIO. I.

V m̄a Cælestis, & sublunaris sit spē diversæ.

Aduertendum 1.º ē Cælum eē compositum ex m̄a et fā ut tenet cois sn̄a. Aduertendum 2.º Cælum eē corruptibile. qd pt ab experientia et recentibus obseruātionibus Mathematicis: nam in Cælo fiunt uaria generatiões de nouo ac pōns et Corruptiões Cometarum et Metheororum, ut ad libros deo auspice dicemus. His positis

Quer. 1.º V m̄a Cælestis et sublunaris sint eiusd spei. Rndo affre id q tam in opīe q docet Cælos eē Corruptibiles q̄m in ea q asserit illos eē incorruptibiles. ita S. h. in Physica tractu 1.º d. 2.º n.º 162. q p hac sn̄a allegat dedem et nouem Auct. Pr 1.º qa entitates n̄ st multiplicanda et diuersificanda absq necessitate, sd nulla da[illegible] nece

Necessitas multiplicandi et diversificandi materiam Calestem et Sublunarem: ergo est eius speciei. =

Prob. 2o quia probabiliorem sententiam Ipsa Celestia sunt Corruptibilia sicut sublunaria: ergo signum est quod eorum materia informet separabiliter sicut informat materia sublunaris. Et si admittatur quod Corpora Celestia informent inseparabiliter id non provenit ratione materiae diversae sed ratione unionis magis inseparabilis inter materiam et formam quod patet exemplo Corporum etiam sublunarium nam formae auri, ferri, Marmoris et adamantis magis inseparabiliter informant materiam quam aliae formae et tamen non inde sequitur quod detur diversitas speciei inter materias Sublunares. =

Contrariam sententiam tenent D. Tho. Caietanus Capreolus et alii Thomistae quia materia Calestis informat inseparabiliter non vero sublunaris sed informari separabiliter et inseparabiliter repugnat circa idem specie. Atqui hoc quia materia Celestis est ratione formae Celestis ergo est inseparabilis. Materia vero sublunaris est ratione formae sublunaris: ergo materia Celestis et sublunaris sunt specie diversae. =

Resp. 1o neg. maj. quia materia Celestis non informat inseparabiliter imo separabiliter et corruptibiliter, ut patet ex recentibus observationibus Mathematicis ex productione novorum Siderum et Cometarum et ex corruptione aliorum. Resp. 2o distinguendo eandem maj. informat inseparabiliter ab intrinseco et per se neg. ab extrinseco et per accidens conc. maj. Nam est ab extrinseco et ratione maioris firmitatis et adhesionis quae inter formam et materiam Celestem et propter defectum contrariorum et haec informatio inseparabilis. Ut patet exemplo formae auri marmoris et adamantis ~~etc.~~ quorum materia informatur magis inseparabiliter sed per accidens et ab extrinseco.

Prob. 3o certum Caeli sunt incorruptibiles ergo tum 1o quia Caeli non sunt capaces contrariorum, et quod est incapax contrariorum non potest subire corruptionem. 2o quia Caelum ut ingenitum

Arles

Arist. — et his deor. — sed immortale ..... immortale et incorruptibile e. astrum. 3º ab experia qa nemo unqm vidit Celos mutatos. — Sed ad hac loca ostis — a tirus sno in mia Celesti recedere placet. — Sed tum dico Celos ee capaces ..... imo illa de facto admittere pp novas generaces et Corruptioes q. apperiti simis Mathematicis observant. ... ... a Thyco Brahe Astronomorum facile principe et phac sno Citat. ... viginti duos Celos. —

Respondet ... et admissa hac incorruptibilite Celor. illam n. provenire rae mia q. e. eiud spei q. sublunari, sd rae pte q. talis nae et Condiois e. ut repellat oe Contrarium qd poit Corrumpere illud ipum Celestem, sicut et facto pta Adamantis talis Idiois e. ut reiiciat oe Contrarium qd poit dissociare ipum ipum Adamantis. itaq hac incorruptibilitas n. oritr a mia sed m. a pte. et sic bn pot stare incorruptibilitas Celor. i eo qd mia eor. sit eiud spei q. sublunari, qa tota incorruptibilitas provenit a pte et n. a mia. —

Ad Secundum ostis ... phuim ibi locatum fuisse et Empyreo qd e. beator. sedes fortunatissimo, sd nec et Empyreo e. rao ostis sufficiens. nam hec incorruptibilitas satis e. qd proveniat ex pte pte et n. ex pte mia. Sed tertium et Experia et iam ... fuisse experia recentior. Mathicor. Celos ee Corruptioi obnoxios: qd si nos has generoes et Corruptioes n. videmus e. pp maximam distiam q interiacet. nam et si aliqs ho collocaretr in globo Luna n. videret Corruptioes q. fiunt in terra pp nimiam distiam obti et imbecillitatem pot. videndi —

Arg. 2º pa nobilior postulat nobiliorem mam: sd pa Celestis e. nobilior sublunaribus: qo postulat nobiliorem mam et diversam sublunari. R. 1º ngo may qa ...

sic rantum qm fre males et tn n postulat diuersam mam. R 2a

ngo min. qa fre Coelestes n st nobiliores ptibus sublunaribus. nam aia rralis et fra mates uiuentes st nobiliores fris Coelestibus n uiuentibus.

Prob. 3o. frustra e pra q numqm dēt reduci ad actum: st ma Coelestis numqm dēt informari p fras sublunares: g. n pot ad illas dicere rōm, ac pnd n e eiusd spei Cum ma sublunari. Ro. distgo may. frustra e pra q numqm dēt reduci ad actum p se Cone. p accens et rone alicuius impedimenti ng may. Exemplum sit in nostra ma 1a. qa haec ma 1a et facto n dēt recipere oes fras poibiles illi. et tn n seqr qd n dicat pam ad illas. qa p accens e, qd illas oes n sit receptura. Sic ma Coelestis st p accens rone maioris unionis Cum fris Coelestibus, numqm sit receptura fras sublunares, ad illas tn dicit ordinem. qa ex na sua illas pot recipere. Sicut ma Ignis dicit rōm ad fram mates, st eam numqm sit receptura.

Deinde ingro ab aduersariis an ne ma Solis sit eiusd spei Cum ma Lunae. Respondent affe. et tn ma Solis q informatur inseparabiliter numqm dēt recipere fram Lunae (et sic discursum e in oibus alliis spheris Coelestibus) et tn hinc n seqr qd istae mae sint spe diuersae colligendaremus n tot qt pres mas Coelestes spe diuersas: g. Sit st ipsa ma Coelestis numqm sit informanda p fras sublunares, tn n erit diuersa spe, qa hoc e p accens p rone loci, p rone fram, q n admittunt Contraria ad Corruptionem.

Hinc colliges 1o. et Entitatem Coelestem ee eiusd spei Cum sublunari, qa qntas e ppetas ma. Cum ergo ma sit eiusd spei et illius ppetas dēt ee ead in spe. Coll. 2o. oes mas Coelestes ee eiusdem spei et st in Corporibus Coelestibus dentur diuersae ppetates, ista oriuntur e diuersitate fram, et n a ma q e eiusd spei.

V omnes mæ sublunares sint eiusdem spei.

LIVRARIA DA UNIVERSIDADE

Pro affirme. Quia oẽs mæ sũt capaces earund frãz et subeunt diu'sas generaões: g.o oẽs sũt eiusd spei. ans pẽt ab experientia videmus eñ ex hoẽ fieri cadauer ex cadauere terram, ex terra arborem ex arbore pomum, ex pomo os et etta. Deinde n' dat' und hr' mæ desumere poent diu'sitatem spifam. Sigd hent eād prāta esentialia et eād potētes: g.o oẽs mæ sublunares sũt eiusd spei infimæ.

Arg. 1.o fræ sublunares sũt diu'sæ spei: g.o et mæ. Rñ ngd ðsiam: diu'sa rão ẽ, qa fræ sublunares hent diu'sas opperaões et potētes ut pet experiētia: at u.o oẽs mæ hent easd potētes, qa sũt capaces earund frãz. Præterea ðposa disgunt' int' se: g.o dent disgui p fras, q sũt aũs, qa aũs ~~...~~ est qui disguat ðposiem.

Arg. 2.o mæ araneæ sq. n' ẽ capax fræ elephanti: g.o ẽ diu'sa spẽ. Rñ distgd ans: n' ẽ capax p se, ng n' ẽ capax p accens. et defiti dispositionum ðcedo ans. Nam et illa mã exigua araneæ dum ẽ in illo stu n' poẽt infrasi p fram elephantis, si eñ augedi p nutritionem optime illam pot recipere. Itaq oẽs mæ ex nã sua ẽ capax oium frãz si adsint disposiões et regsita ad frãs.

Arg. 3.o pōbilles sũt mæ spe diu'sæ: g.o cur defacto n' erunt aliquæ spẽ diu'sæ. Rñ ngd ðsiam. 1.o qa n' hemus argũm ut dicamus de facto mãs eẽ spẽ diu'sas. 2.o qa ðuenientius fuit qd oẽs mæ eẽnt eiusd spei. Sigd debuit dari aligd coe subtum in orde ad ðposa sublunaria ne multiplicenti entates absq ulla necitate.

Arg. 4.o si oẽs mæ sũt eiusd spei, g. et qd oia ðposa sint eiusd spei, sigd induunt pem esentialem eiusd spei.

Sit e mā. Et ngd seqam, qd hoc sit qd pncipaliter dat e qd hae diversitates sit totum opum abse dicatr divsum qa hoc tanqm ans dat distioem & pfaisem compo.

Vtr poibilis sit mā spē divsa

Affre 1ō. Pr 1ō qa in hoc nulla cernitr implicantia. Pr 2ō qa n repugnat mā q sit solt capax quar māllium et n aliar rallis. Pr 3ō qa n implicat mā q postularet alias 1ō qtuor qliter divsas spē ab his q de facto danr, acpdns et postularet alias qns ois divsas ab his q de facto danr, & hēret divsum mum ingrandi.

Oppositam qn tenent Svares. Albertus Durandus. Soler. & alii relati ā Q. Ogz. Arg. 1ō mā e ens oium imperfectissimum: g n pot dari alia divsa in spē. Rr distingd ans mā 1ō e Ens oium imperfectissima cparative ad quas, Cdo. Cparative ad alias mā poibiles ngans. qa lt mā 1ō inr Entia sublunaria substantialia q defacto danr sit ignobilior hoc eligendum e si cparetr ad ens q ex suo cptu st nobiliores. hoc tn nō valeat qd hae mā 2ō sit nobilior alia poibili qa hae q de facto datr e capax oium frārum. alia uō poibiles solt eēt capax aliqrum. acpdns maneret ignobilior.

Arg. 2ō impoibilis e qntas divsa spei, ab hac q de facto datr: g ēt ma 1ā divsa spei. Rr ngd ans, qa qntas sit ppetas mā, sicut poibilis e mā divsa, ita et erit poibilis divsa qntas in spē. Scio aliqs rendere negd qsiam et asignare divsam ratioem, qa qntas sp hēt eundē effum sspsum nimirum extendere p ordē ad sum replendum. acpdns n pot dari alius effus divsus in qnte: At uō mā 1ō pot hēre divsa prīva essentialia acpdns eē divsa. Hec solutio n mihi placet, qa de hoc ipso dēt asignari major rāo. et sic adhaerendum e 1ō solutioi.

Arg. 3ō n pot dari aliud ens pfectius qm Deus, q nec alia mā imperfectior qm hac q de facto datr.

Ad hypothesim dicta ratio ē, qa si Deus sit ens infinite perfectum in oi gre, n' pot dari aliud pfectius, qa tunc iam Deus n' eēt pfectissimus in oi gre, qd plane implicat. Cet. u. si ma ē n' sit impfecta in oi gre, pot dari alia q̄ sit impfectior in aliq gre, et magis pfecta qm haec in ro infrandi, et sic erit divisaq ppe.

Arg. 4. ad ē q disquirit. Si ma nullum hēt aum: g. n' pot eē dista spē. R. disting. min, ma nullum het aum physicum cto, nullum aum methaum ng min: qa ma hēt suam rtiam spicam q. ē aus methus et p hunc diversificatr ad aliis entibus, et sic illa ma poibilis heret divum aum methum. ede divsam rtiam p qm disquaretr ab hac ma q̄ de facto datr.

V poibilis sit ma capax unius tm frae corruptibilis

R. affre. Et Ovvr. et S. L. Cet qa in admittenda tali ma n' cerni di ulla implicao magnifesta: g. ē poibilis. Explicatr ans. qa si fra eet p se corruptibilis, et p accens et rae dispositionm talis ma, nunqm fra corrumperetr, ac p'ns nunqm ma maneret denudata oi fra.

Arg. 1. p O. M. S. si talis ma sol eet capax recipiendi unam tm fram corruptilem, defecto qd destrueret ista fra, natr maneret illa ma spoliata oi fra: sed hoc n' ē dicendum: g. ut ... Rondet 1. Ovvr. dando totum, qa si deficiente pbari, qa hac ma q de facto datr n' poit manere manere natr sine oi fra, sed cur illa ma de poibili hoc n' hecit? Unde ma duraret sine fra sicut de facto aia ronalis durat sine ma.

R. 2. et melius illam fram sit ex na sua eē corruptibilis p accens tn nunqm foret corrumpendam qa n' admitteret dispositiōes contrarias isti frae, si enim fra Adamantis de facto n' corrumpitr, cur etiam de possibili illa fra n' sp permaneret incorrupta, et si de se foret corruptibilis: com. q ptes

Hoc admittunt in cpis celestibus.

Arg. 2°. illa ma eet capax qtuor gmagnum qlitatum: g° meantibus his disponeretur ad corruptionem. Rp. 1°. ngd ans qa talis ma eet dursæ spei ab illa q d facto da[tur] et ai pint et here alias qlites dursas q n disponerent ad corruptioem. Rp. 2°. talem mam ira ee disposam ad suam sfam fam ut nullatenus admitteret disposioes ad aliam fam aig. qns ppetuó retinerent suam fam sigd n eet capax disposioum ctrariar. q illam corrumperent.

Col. hinc et pöibilem eé mam capacem unius fm fre incorruptibilis qa si d facto hoc admittit a plerisque in ma celesti cur de gerialli ragiabit. Inst. ma det eé subtum cre: g° n pot eé alligata uni fm fre. Rp. ans intelligendum eé d ma q d facto datur q e cois pstibus fris ad varietatem generaum: illa in ma poibilis adhuc heretoia prata essialia ma et non heret hanc varietem et subiectioem frar. qd n e d essia ma, sd ad summum vir huius q d facto datur.

SECTIO. II.

De potalitate & nobilitate mæ.

Quær. Ut ma q het maiorem potalitem ide q e capax recipiendi ples fas sit nobilior illa q n e capax recipiendi tantas. Rp. affre. cum Arr. in physica d. 2°. n° 170. et R.

Arga abse illa ca e pfectior q ctinet ples effus et hoc ostenditur in ca efficiente q eo pfectior e q ples effus pducere pot, sigd hoc supponit maiorem uirtutem et ctinentiam in ca actiua g° silr in ma q e ca passiua eo maior erit nobilitas q ples fas poit recipere. sigd hoc arguit maiorem uirtutem et ctinentiam passiuum.

Ct 1°. qa n pot negari qd ois operai sit pfec-

Perfectio uii causæ — : g.º opperatio pasiua e pfectio uii (?) realis: g.º quo amplior fuerit opperatio eo amplior erit pfectio. — Pr. 2.º qa sicut frã ptinetr actiue in agente ita et ptinetr pasiue in mã: g.º si illa maior ptinentia actiua indicat maiorem noblitem cur et maior ptinentia pasiua maiorem pfectioem n' inducet? — Pr. 3.º qa illa pötlas pasiua e aliqd posiuum: g.º dicit pfectioem; qa oïs entas posiua e pfectio. —

Contrariam sn.am tenet S. L. tractu 1.º n.º 285 et p se allegat D. Th. S. in metha q. 13. S. 12 n.º 15 p qa Arg. 1.º pöalitas pasiua in gre phiso e impfectio: g.º illa ma erit impfectior q. plus habuerit pöalitatis. — diringo añs pöaltas pasiua e impfectio, ppariue ad aicalitem, pdo. sumpta in se ng añs. — Verum qd e qd pöalitas pasiua si pparetr q actiuitate, cã eficienter sit ignobilior illa. At ex hoc n' segr qd in se sit impfectio. sicut ipse homo pparatus q angelico e impfectus. et tn si in se sumatr abse n' dicit impfectioem: g.º et pöaltas mã pparata q aïalite frã t cã effiua sit impfecta tn abse in se dicit suam partem pfectioem qa het suam partem entitatem physicam, et ois entas het p pete aliqm pfectioem phisicam. —

Arg. 2.º ex eo Deus e Ens pfectissim qa nullam admittit pöalitem, sed aus purissimus: g.º pöalitas à se e impfectio. — Rs ngo pstum, qa in Deo nulla dit admitti impfectio realis nec pparitue, ideo ois pöaltas realis a Deo exulat qa eet impfectio realis uii Dei. At n' ideo segr qd pöaltas in mã sit impfectio. nam et in Deo eet impfectio si foret crea t limitatus esse et tn in Angelo n' e impfectio ee crea limitatum esse nisi sumatr pporatiue g.º et in Deo si impfectio pöaltas realis n' eam tn in mã 1.ª: sicut si Deus eet Ag. p impoibile foret [illegible]

imperfect. et si n. e imperfectio in hoc ee att. imo e illius essia.

Coll. 1º mam 1.am d. se sp ee ignobiliorem quibet fra subiali et minima. qa ma sp het razem pure pote, q d. se e ignobilior qm aus. qm sp includit fra qntumuis ignobilissima.

Coll. 2º mam 1.am sp ee nobiliorem qlibet fra accidentali. qa ma includit sp razem existendi p se, q gras abse superat oe accens qd e defectibile et sp existit in alio. et alioqn heat alias pfeciores maiores.

Coll. 3º essiam alicuius rei et imperfectissim sp dicere abse pfectioem yu ipsius rei. sic Venenum q e magis pfens in gre ueneni, eo nobilius e. et sic potentitas q e d. essia ma q fuerit maior eo erit pfectior.

SECTIO. III.

V poibilis sit ma pma spualis.

Rx. assre ita C. Ouiu in physica Controuersia 5.a p 3. et Carr. d. aia C. 1. nº 168 et alios. Pr. Pr. 1º qa in hoc n apparet ulla rugnia. Pr. 2º qa d. facto dat: spum Istans ma Corporea et fra spuali: gº d. poibili Cur rugnabit spum Istans fra Corporea et ma spuali, dane dificultas erit maior rão. Pr. 3º qa d. facto dat unum p se ex ma Corporea et subsistentia spuali. gº et d. poibili fiet unum p se ex fra Corporea et ma spuali.

Opposiam Sn.am acriter defendit l. C. tractu 1º S. 2º nº 191 ubi allegat nostrum S. Tho. et S. Aug. et alios. Pr. qq. arg. 1º ma in tantum e poibilis in qntum e poibilis fra q ad illam essialr ordetr. sed impoibilis e aliq fra q ordetr ad mam 1.am spualem. et ostendit hoc qa imprimis fra Corporea n poet ordari ad mam spualem qa in illa n poet exercere suas operoes. Deinde et fra spualis n ordaretr ad hanc mam spualem qa fra spualis sol ordatr ad mam Corpoream ut exerceat aliqs operoes Corporeas qs n poet exercere in ma

in mā spualī: gº ex ōi capite regnat mā spualis.

Rgᵈ min. nam infirmis poet ee frā spualis et facere unum p se c mā 1ª spualī, in q̄ obiret suas opperoes spuales. et lt ad eas exercendas n' sit naria mā, naria tñ eet ad cplendū frām in rōne cposi et faciendum c illa unum p se. Sicut in meliori opiōe subsistīa n' ē naria rōe ad opperandum, sd tñ ad eam cplendum in rāe suppoti et faciendum unum p se c illa.

Si tñ hec uia tibi n' placeat, dic illā frām forē corpoream et facere unum p se c mā 1ª spualī. Sicut de facto mā corporea efficit unum p se c frā spualī. et sicut fra spualis pstat suas opperoes in ma corporea, cur frā corporea n' obiret suas in mā spualī? Certe tanta impportie ē in uno euentu, atque in alio.

Praeterea n' eēt narium qd tale cpium eēt opperatiuum nec uitale, sd sat qd frā corporea efficeret unum p se cplendo mām spualem. et si cpūm eēt opperiuum tota opperāo adeqte pueniret a frā, et n' a mā, q sol inseruiret ad cplendū frām in gre cposi; sicut substīa sol inseruit ad cplendum nām in gre suppoti. Deinde mā spualis optimé poet inseruire ad opperōes corporeas, sicut de facto mā corporea inseruit frē ad opperoes spuales.

Sed arg. 2º n' apparet unde illa fra corporea assumeret mālitem, qa n' a mā sigd ut supponitr erat spualis: n' poet illam sumere aliunde: gº ~~ee~~. Rgᵈ añs, qa illa fra inprimis poet sumere rāem corporis mālis a dislitē partium, qs herēt. 2º poet illam sumere a conexiōe c qnse. 3º ab impenetrabilitate, qa in qlibet ex his opinionibus eligitr rāo corporis sm̄ dūrsas snᵃˢ qs in Metha... sed dante sentius examinabimus.

Arg. 3º n' ē poibilis qntas spualis: gº nec mā 1ª spualis. hoc argo nimis triumphat &.

esse DD. festine insultat, et ab illis qrit. Cur et n' admittent sotilissimum qndam pedem Scani et truncum Spualem. Pratius ista n' st adeo eberes phi moderni, ut ista dicant: Cratior plane e' hoc instiã et trunco Spuali.

Et igr facile nrm Sstiam dicta rão e' clara qa Xco ipsum S. L. etiã qntit Sistit in aptudali repletioe Loci: g.o n' pot dari qntas, q n' hēat pēs Corporeas qa poit replere Lium aliter ēēt, et n' ēēt qntas. At uo etiã mã ut facetr id Clutris n' Sistit in eo qd hēat pēs repletiuas Li: imo ens Spuale pōt hēre pēs qlales, et diuibiles ut e' opio plurimor ducante Sole phi losophiæ et Theologiæ Magistro Suarez, q fortase n' debat ēē nudior nostro S. L. et n' admisit pēs in ente Spuali, qn Sseqnter admitteret aliqm sotilissimum pedem Scani, et truncum Spuale. Vides qm' facile stantes pede in uno truncamus hanc instantiam et pede Scani et trunco Spuali.

Inferes: g.o Angeli st Ipōi ex mã et frã. e' ostendit illidem qa ex eo S. Ct. docent, Angelos n' ēē Ipōs ex mã qa iudicarunt ēē impoibilem mãm Spualem ex q Sponi deberent. Et igr illidem et illius pboem qa pter solum autoritem Ctarum denegamus hanc Iposiem ex mã e' frã in Angelis. nec e' bona illatio et facto n' agnouerunt Ct. mãm Spualem in Angelis g.o iudicarunt mãm Spualem impoibilem: nam pla n' dant et facto q n' st pōibilia ut Sideranti facile patebit.

Cdl. etiam mã abse' n' Sistere in eo qd sit Corporea. St dn' qd sit 1um Subiectum frãr Subiectium. qd pratum heret illa mã 1a Spualis. Qd si hec mã et facto e' Corporea id illi qnuenit a Conexiõe qm hēt cum qnte. ex q Conexioe Sumitr rão Corporit Sm pfalliorem Sn.am Si cn aliq uellint Sidere in uerbis adherentes hoc uocabulum — mã prima — Se sensum deferre mãlitem et rãoem Corporis. tunc in hac accep=

Cõceptione est impossibilis ma 1a ꝯqualis. Et hoc magis est iocari qm philosophari.

DISPUTAÕ. III.

De aliis quæ pertinent ad mãm

SECTIO. I.

V mã ꝑma sit subiã, & diuisibilis.

Quær 1o. V mã 1a sit subiã? Rñ affire ẽ cois. Pbr 1o. qa mã ẽ 1um subtum: go n existit in alio subto, acçns ẽ ꝑ eẽ i alio, q ẽ deffio subie. Pbr 2o. qa mã substentat fõam subialem: st nullum accẽns substentat subiam: go mã ẽ subia. Pbr 3o. qa mã facit unum ꝑ se ꝯ fõa subiali, qd n faceret si eẽt accẽns.

Quær 2o. V mã sit subiã inꝯpta. Rñ affire. Pbr qa ens inꝯpltum ẽ illud, qd ordinatr ad faciendum unum ꝑ se ꝯ allio: st mã ẽ ordinata ad faciendum unum ꝑ se ꝯ fõa subiali. go ẽ subia inꝯpta. Pbr qa fõa ẽ ens inꝯpltum: go ẽt mã.

Quær 3o. V mã denudata qnte, maneat adhuc diuisibilis ꝯ ꝯpã ꝑtibus, an sit entas sx? Resolue 1o. mã ẽ ens sx simpliciter phisice, ide n ẽ ꝯpõsa ex mã, ꝯ fõa. rão ẽ clara, qa si mã eẽt ꝯposa ex allia mã, ista ẽt eẽt ꝯpã ex allia, ꝯ alia ex alia. ꝯ sic in infinitum. qa n daretr maior rão cur una mã constaret allia mã ꝯ allia ẽt n ꝯstaret alia, ꝯ oẽs eẽnt ꝯgtr mæ.

Resolue 2o. mã ẽ ꝯpã ex ꝑtibus integrallibus ita RR. ꝯ Ouiedo et c. Pr. Pbr 1o. qa si ma n ꝯstaret ꝑtibus nec ꝑ diuinam ꝑotẽm poẽt diuidi: st mã qn diuiditr eius qntas ẽt diuiditr, ut ꝯstat ab experiẽa: go ẽ diuisibilis, ꝯ het ꝑtes integrantes in se.

Cr 2º qa si Deus auferret qntem a toto Oceano sane mã Oceani n̄ reduceretr ad punctum indiuli, qa in indiuli n̄ pōt dari motus: gº adhuc manerent pēs mã extra pēs, ac p̄inde ēent diuistes salt metha.

Contraria Snīa e com inr Thomistas, &c.

Arg. 1º Cartes docet mām sublata qnte n̄ ēē diuisibilem: ǵ &c.

R. Cartesium ibi loqui de diuisibte qntiua et physica, qm n̄ hēt mã 1º sine qnte; n̄ v. loqui de diuisibte entitua, et metha, p. separabilitatem pīs a pē, q̄ salt a Deo fieri pōt in mã.

Arg. 2º si mã de se ēēt extensa et diuisibilis superflua ēēt qntas, ut mã extenderetr, et diuideretr: gº &c.

R. mām ēē sat extensam in orde ad totum (ut diximus in Loga) n̄ vº in orde ad locum replendum, qm extioēm sol qntas hēt, et illam pstat mã in orde ad occupandum locum, et ut diuidatr physe et qntiue.

Arg. 3º si mã de se foret extensa, de se peteret ubicaōem diuisilem, ac p̄inde nec diuinitus pōet poni in indiuisli, qd e contra misterium Sacræ eucharistiæ, in q̄ mã Xpi Dni e sub mō et psentia indiuisli: gº mã de se n̄ e extensa nec diuisibil.

R. id ans mam de se postulare ubicaōem diuisibilem, n̄ ideo tn̄ sequi qd eam natio hēat actualr: sicut hō de se postulat acum videndi et tn̄ n̄ ideo illum hēt natio actualr. et accñia Eucharistica postulant de se existere in subo et tn̄ actualr in illo n̄ existunt: gº licet et mã Xpi Dni in Eucharistia sit actualr p ubicaōem indiuisilem, n̄ tn̄ inde seqtr qd de se n̄ postulet diuisibilitem imo retorquetr argum: qa qntas Xpi Dni e de se diuisibilis quod n̄ pñt negare ipsi thomisti et tn̄ in Sacra Eucharistia e sub mo indiuisli actualr: gº et mã sit posita indiuisibilr qad actum, adhuc de se erit diuisilis quod ad postulatum.

Cd.

Coll. 2.° mām sublata qnde pōt extendi fundare distantiam qxistem et comensurā(t)em n' qd physicam et quantitatiuam, sed metham, et entitatiuam. — Coll. 3.° sed extensio quantitatiuam ēē replectiuam loci p ubi circumscriptiuum, et ab hoc ubi, et ab impenetrabilitate ēt qvenire exclusionem alterius corporis ab eod lō. qd n' hēret mā prīa qnde, quae n' ēēt impenetrabilis: sed sed hēret pēs extra pēs entitiue, qd sat ē ad qpōsitionem integralem. —

SECTIO. II.

V mā sit gābilis uel corruptibilis. —

Rō negē. Et quae illud qd generatur, supponit aliqd subtūm a q generetur. sed mā ē 1.um subtūm: g.° n' pōt supponere aliud aīs, a q ipsa generetur aliqn iam mā n' ēēt 1.um subtūm. Deinde qd corrumpitur resoluitur in mām piacentem: sed mā cū n' hēt aliam mām ante se, in qm resoluatur: g.° n' pōt corrumpi. — Unde infertur: mām ēē creatam a Deo, et ab illo pōsse annihilari, n' sō corrumpi ppe loquendo. —

Obg. 1.° Arist. ait mām in se corrumpi, quatenus ē subtūm priuāois: g.° ello. Rō Aristotem ibi loqui de mā unita fōe, et sic corrumpitur illa unio, q datur inr mām et fōam, ac p inde late dicitur corrumpi mā, quatenus ipsum qpōsitum corrumpitur, cuius ē pars essentialis ipsa mā, in se tn numqm corrumpitur. —

Obg. 2.° idē philus docet mām rerum inferior ēē generabilem et mām rer superior ēē ingābilem g.° ello. Rō D. Thoma Aristotem ibi n' loqui de mā 1.°, sed sed de mā 2.°, hoc ē de toto qpō inferiori, et sublunari qd ē gābile et corruptibile et qpōsitum celeste ē incorruptibile in opīoe ipsius Aristotelis, ideo uocauit illius mām ingābilem hoc ē totum qpōsitum celeste et mām sublunarem gābilem, idē totum qpōsitum sublunare sublunare. —